

været meget alvorligt overveiet, og at der allerede paa Foranledning af det i denne Sag i det andet Thing nedsatte Udvalg fremkom en calculatorist Oversigt over den finansielle Stilling fra det dervedende Finantsudvalgs Ordførere, mod hvilken den ærede Indenrigsminister ikke har fundet noget Væsentligt at erindre, og som den ærede Finantsminister, som vi jo her have hørt den Fornøielse at høre udtale sig om Sagen, ligeledes fuldkomment har tiltraadt. Der sidder for Tiden i Rigsdagen fire Mænd, som siden 1848 hver især i en temmelig lang Række af Aar have staaet i Spidsen for de danske Finantsers Forvaltning; alle disse fire Mænd, hvoraf de to sidde i Folkethinget og de to i Landstinget, have, hvor forskellige de end ellers ere — jeg havde nær sagt i alle mulige Retninger — dog med det allerhøieste Alvor udtalt sig imod at gaae ind paa nærværende Lovforslag. Det Samme gjælder om den nuværende og den tidligere Formand for Finantsudvalget og den nuværende og den tidligere Ordfører for samme i Folkethinget; den ene af disse Mænd falder iøvrigt sammen med den ene af hine forhenværende Miniſtre. Med andre Ord: saagodtsom alle de Mænd her i Rigsdagen, som fremfor nogen Anden have alvorligt beskæftiget sig med og tildeels med fuldt Ansvar forvaltet de danske Finantser, have altsaa Allesammen erklæret sig imod og adværet mod at gaae ind paa dette Forslag, om de end ikke Alle have gjort det i saa stærke Udtryk, som f. Ex. det herværende 7de Medlem for Iste Krebs (David), der mindede os om, at vi ikke nu burde igjennem en Obligationsfabrikation sige hen til de samme sørgelige Erfaringer, som vi i sin Tid havde gjort med Hensyn til Seddelfabrikationen. Det var et meget stærkt Udtryk, vel noget stærkere, end jeg troer, at han burde have brugt, men det indeholdt i alt Fald en saa alvorlig Advarsel, som det var muligt at give. Ogsaa det andet Medlem af dette Thing, som i længere Tid har haft en stor og afgjørende Indflydelse paa vore Finantsers Ledelse, har stærkt udtalt sig imod Lovforslaget af finansielle Grunde. Men, naar man ikke selv troer at kunne anstille de fornødne Betragtninger i saa Henseende, og naar man ikke vil nøies med et vist almindeligt To-

talindtryk, som man mener at kunne have af vor finansielle Stilling — thi at disputere, om den, summa summarum, kan kaldes god eller slet, er jo ikke Andet end Ordlyd — bør man saa ikke tage noget Hensyn til disse Mænds Erklæringer? Hvorledes den finansielle Tilstand er i sine Hovedtræk, vide vi jo Allesammen, men hvilke Conseqventerne deraf maae være ligeoverfor denne Sag, derom have altsaa alle de, som vi hidtil have været vant til at betragte som de bedste Autoriteter og de bedste Garantier, vi vare i Besiddelse af i denne Retning, eenstemmigt udtalt sig saaledes, at de derpaa have begrundet en bestemt Modstand imod Lovforslaget. Er dette da nu ikke Noget, som der maa tillægges stor Vægtning? Og jeg tager end ikke i Betænkning til disse 4 tidligere Finantsministre uden videre ogsaa at regne den nuværende Finantsminister. At jeg dertil maatte være berettiget, var mig allerede klart allerede af hans Udeblivelse fra Forhandlingerne om denne Sag i det andet Thing, hvoraf han endog selv er Medlem. Men nu er han jo derhos optraadt her i Thinget og har her blandt Andet udtalt, at han ved at give sit Samtykke til Lovforslagets Forelæggelse — og at dette formelle Samtykke var givet, har jeg naturligviis aldrig nogensinde tvivlet om — ganske væsentlig havde taget den Udsigt i Betragtning, som der var til — jeg tvivler forøvrigt ikke om, at denne Udsigt til Syvende og Sidst vil gaae i Opfyldelse, men den er dog til Dato endnu ikke gaaet i Opfyldelse —, at der foruden de hidtil paaregnede Indtægter endnu vilde komme en stor extraordinair Indtægt, som vilde sætte os istand til at være noget driftigere i denne Sag, end vi maaskee under andre Forhold kunde være. Den ærede Finantsminister har med rene Ord sagt, at han ganske vist havde gjort Regning derpaa; Forudsætningen er imidlertid ikke indtraadt, men det vilde være meget udelicet at spørge ham, om dette ikke vilde have nogen Indflydelse paa at forandre hans Votum. Finantsministeren har dernæst sagt, at de Betragtninger, der vare anstillede om hele den finansielle Status kunde han tiltræde; det er altsaa kun Conclusionen af samme, som han — naturligviis siden